

med at faa den udlejet og faa sin Erstatning. Jeg tror derfor ikke, at en saadan Bestemmelse vil rumme nogen Fare. Men den foreliggende Bestemmelse i Lovforslaget, synes jeg, skæmmer dette.

Hvad Lovens Varighed angaar, synes jeg, den er for stor. Det kan ikke være nødvendigt at give Loven saa stor Varighed, og skulde man alligevel ønske den her foreslaaede Tidsfrist bibeholdt, burde der efter min Mening tilføjes en Bestemmelse om, at Loven ved kongelig Resolution kan sættes ud af Kraft paa et tidligere Tidspunkt. Men det heldigste vilde være — og det vilde falde i Traad med, hvad vi tidligere har været enige om —, at Lovens Varighed blev gjort afhængig af Moratorielovens Varighed, saaledes at hele dette Komplex af Love var hæftet sammen. Saa var der ogsaa mere Klarhed i hele Forholdet.

Jeg skal endnu bemærke med Hensyn til den Maade, hvorpaa der skulde forholdes overfor den Husejer, som ikke vilde adlyde Loven, at Afgørelsen af dette Forhold passende kunde komme ind under den Bestemmelse, der staar i Slutningen af § 3; naar den blev noget forandret, saaledes at det blev de der omtalte Vurderingsmænd, der kom til at afgøre, hvor langt et Tidsrum Husejeren maatte benytte til at genopføre Bygningen.

Med disse Bemærkninger kan jeg for Øjeblikket slutte, idet jeg, som jeg før udtalte, i øvrigt vil anbefale Lovforslaget, for saa vidt angaar dets Princip. Jeg føjer til, at jeg kan gøre det saa meget bedre, som de Ændringer, der er indførte af Folketinget, har fjernet en Del af de Mangler, der var ved Lovforslaget, saaledes som det forelaa til første Behandling i Folketinget. Dette Lovforslag er heller ikke stridende mod de i Almindelighed gældende Principper for det offentliges Indgriben i den private Ejendomsret, thi ihvorvel der ikke er Tale om fuld Erstatning, og ihvorvel der i visse Tilfælde ikke ydes Erstatning, saa er der dog Tale om Erstatning i al Almindelighed, og Lovforslaget gør saaledes ikke noget Brud paa de bestaaende Retsregler. Da endvidere efter min Mening Situationen kræver, at Boligernes Antal i alt Fald ikke forringes, er der sikkert i dette Tilfælde ikke andet at gøre end at vedtage det foreliggende Lovforslag. Af Hensyn til de af mig antydede Ændringer vil jeg senere tillade mig at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, idet der vel neppe kan være Tale om, at man underhaanden

kan faa indført disse for øvrigt ikke betydelige Ændringer. Jeg antager, at det at lade Sagen faa en kort Udvalgsbehandling er den nærmeste Vej at gaa.

Jørgen Berthelsen: Det foreliggende Lovforslag er fremsat i Folketinget den 15. December 1916. Det har været underkastet Udvalgsbehandling i Folketinget, og den Behandling er fremmet saa hurtigt, at Betænkningen blev afgivet den 21. December og Lovforslaget endeligt vedtaget i Folketinget den 22. December, altsaa før Juleferien. Det er jo givet, at hvis denne Lov skal faa nogen Betydning i den Henseende, det er tilsigtet, bør Forslaget fremmes hurtigt, og det har Folketinget jo ogsaa gjort. Jeg vil ligesom den sidste ærede Taler sige, at de Ændringer, der er kommet ind i Lovforslaget i Folketinget, betragter jeg som Forbedringer, og de er paa nogle enkelte Undtagelser nær stillede af hele Udvalget og vedtagne omtrent enstemmigt af Folketinget, saa for saa vidt kunde der maaske ikke være noget syndeligt at risikere ved at vedtage Lovforslaget, som det foreligger her. Men naar den ærede foregaaende Taler har udtalt Ænske om at faa Sagen henvist til et Udvalg til en nærmere Undersøgelse af nogle Enkeltheder i Lovforslaget, vil jeg ikke stille mig uvillig derved, idet jeg gaar ud fra som givet, at Lovforslaget maa fremmes hurtigt for i det hele taget at faa den Betydning, der er tilsigtet. Det er jo, som det ogsaa blev sagt af den sidste ærede Taler, et Led i de Indskrænkninger i Ejendomsretten, der er foretagne, og hvorom der i Øjeblikket foreligger Forslag her med Hensyn til Fastsættelse af Huslejen; hvis det ikke var om at gøre, at Loven kommer til at træde i Kraft snart, burde den maaske have været indbefattet i det nævnte Lovforslag, der jo ogsaa omfatter adskillige andre Ting. At komme ind paa nogen yderligere Omtale af de enkelte Paragraffer ved denne Lejlighed anser jeg for overflødig, og jeg skal da blot tillade mig paa mine Partifællers og egne Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling.

Trier: Det er jo rigtigt nok, som der er blevet sagt, at det foreliggende Lovforslag er et Led i de Foranstaltninger, som man anser det for nødvendigt eller formaalstjenligt at træffe i Anledning af den tilstedeværende Bolignød — denne Gang for paa et ikke uvæsentligt Punkt at sikre sig imod, at Bolignøden